

Aranykor

a méregpohár kiürült
egykor istenek voltunk
ma humanoidok
államfényben ragyognak
az angyalok
integetnék
de nem tudom
hogyan ott vagyok

Keresés minden nyelven

Az erdő irányt változtat. Észak és
Dél helyet cserél.
Egy római Pannóniában.
Elfeketül az ég.
Süllyedő hold. Időeltolódás.
A kővendég arcát földbe meríti.
Felismertelek. Szél fúj.
Lángoló arcodat.

Azt mondják, az idő letelt. S az idők
végén a kezdet visszatér.
Ezért érzem úgy
szüntelen, hogy mindöröktől fogva
élek én.

Halhatatlanokat keresek a földön.
Az ég madaraiként élőkét.
Kinek az üdv, kinek a kárhozat.
Boldogtalan csillagzatok!
Megtörik szememben a fény.

Trójai vadász

Koszorúk égnek ereimben
És eljön a nappal és eljön az éjjel
Ahol a fekete a fehérrel összecsap
Két örökkévalóság között
Élők és valaha éltek
a városban ma vörös hó esik
azt mondják, meghalt a Pápa
a koldusok a téren
fénylő csütörtök herceg
a háború rátör Európára

valaki más élete

fényévek távolából írok
de Európa nem válaszol
infravörös összeomlás
a gyűrű bezárult
a történelem megismétli önmagát
megperzselődtem
abban az évben
fellövöm magam
az Európa-holdra
a kéz és a fegyver is készen
cseppek a töredékarcon
a tükörben elviselhetetlen
ragyogás
van, mert született
önmaga gyermeke
a szellem végső megoldása
az utolsó idők hercege